

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats 's-Gravenhage

AP/c

Rolnr.: 7775041 / 19-11673

25 maart 2020

Vonnis van de kantonrechter in de zaak van:

[REDACTED]
wonende te Den Haag,
eisende partij,
hierna te noemen: de werknemer,
gemachtigde: mr. U. Arslan,

tegen

de besloten vennootschap

[REDACTED]
gevestigd te Den Haag,
gedaagde partij,
hierna te noemen: [REDACTED] en de werkgever,
gemachtigde: mr. J.R. Meelker.

1. Procedure

De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- de dagvaarding van 9 mei 2019 met producties;
- de conclusie van antwoord met producties.

Op 23 oktober 2019 heeft een comparitie van partijen plaatsgevonden, waarbij zijn verschenen [REDACTED] in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens de werkgever zijn verschenen C. Boutsma (claimmanager), H. Vogelaar (schade-expert) en de gemachtigde. Van het verhandelde ter zitting zijn door de griffier aantekeningen gemaakt, die zich in het griffiedossier bevinden. De gemachtigde van de werkgever heeft pleitnotities overgelegd. Ter comparitie is afgesproken dat de gemachtigde van de werknemer afdrukken in het geding zal brengen van de twee digitaal getoonde foto's. Per brief van 15 november 2019 zijn de afdrukken toegestuurd. Per brief van 20 november 2019 heeft de gemachtigde van de werkgever gereageerd op de toegezonden foto's. Uitspraak van dit vonnis is vervolgens bepaald op heden.

2. Feiten

- 2.1. Vanaf 2012 was de werknemer op basis van een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd en in de functie van inbedrijfsteller, in dienst bij de werkgever.
- 2.2. De werkgever heeft een bedrijf dat onder meer elektronische beveiligingssystemen aanlegt. Het bedrijf van de werkgever is gevestigd aan de Oder 3 te Den Haag.

2.3. Op maandag 24 juli 2017 heeft de werknemer in opdracht van de werkgever werkzaamheden uitgevoerd bij een klant, Romijn Jaguar Landrover Den Haag (hierna Romijn), op het adres [REDACTED] te Den Haag. In het pand was een grootscheepse verbouwing gaande en Holland Systemen bracht een elektronisch beveiligingssysteem aan. Voor het aanleggen van een akoestische signaalgever moest de werknemer op hoogte werken. Bij het uitvoeren van de werkzaamheden in het pand van Romijn is de werknemer ten val gekomen. De werknemer heeft daardoor letsel aan zijn linker elleboog opgelopen.

2.4. De Arbeidsinspectie heeft een onderzoek verricht naar het ongeval en een ongevallenboeterapport opgemaakt gedagtekend op 8 november 2017. Uit het ongevallenboeterapport volgt dat de Arbeidsinspecteur op 26 juli 2017 op de plaats van het ongeval is geweest. De Arbeidsinspecteur schrijft in zijn/haar rapport onder meer:

"(...)

Uit de verklaringen van R.F.T. Hendriks en R.A.L. Heidra is mij gebleken dat op bedoelde locatie door [REDACTED] werkzaamheden waren verricht, bestaande uit het aanleggen van een elektronisch beveiliging systeem, aldus zijnde een arbeidsplaats als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder g, van de Arbeidsomstandighedenwet.

Arbeidsmiddelen

Ik zag dat op deze arbeidsplaats een Altrex Varitex Teleprof vouwladder van 12 kilogram werd gebruikt, aldus zijnde een arbeidsmiddel als bedoeld in artikel 1, derde lid, onder h, van de Arbeidsomstandighedenwet.

(...)

Bevindingen

Uit onderzoek en uit verklaringen is mij het volgende gebleken. Het arbeidsongeval heeft als volgt plaatsgevonden. Voor het aanleggen van een akoestisch signaal gever werkte de werknemer op hoogte. Omdat het monteren en het installeren een kort durende werkzaamheid was, was een hoge trap met veilige steun geschikt. Er was een vouwladder beschikbaar op het kantoor van [REDACTED]

[REDACTED] Dit was een gemakkelijk mee te voeren ladder die in A-positie tot een trap was te vouwen. (...) Deze ladder was niet voorzien van een beugel of houvast. Volgens de gebruiksaanwijzing van de fabrikant kon de ladder als trap worden gebruikt, wanneer de waarschuwing om de trap slechts tot op de vierde trede van onder, de rode trede, te beklimmen, in acht werd genomen. De werknemer stond echter op een hogere trede om bij het te monteren kastje te kunnen komen. De werknemer had bovendien in beide handen voorwerpen vast om de signaal gever tegen de muur onder het plafond te monteren. Hij raakte tijdens het monteren uit balans, werd niet tegen gehouden door een steun van de trap, en viel van de trap op de stenen vloer. (...) Het arbeidsmiddel, de vouwladder die gebogen was tot trap, werd niet gebruikt op de wijze waarvoor deze was ingericht om gevaar voor de veiligheid te voorkomen. (...) aldus zijnde een overtreding van artikel 16, tiende lid van de Arbeidsomstandighedenwet juncto artikel 7.23a, tweede lid van het Arbeidsomstandighedenbesluit, zijnde een overtreding waar een bestuurlijke boete voor kan worden opgelegd volgens artikel 9.9b, eerste lid, onder g, van het Arbeidsomstandighedenbesluit.

(...)

1. De werkgever dient de risico's van de concrete werkzaamheden waarbij de overtreding zich heeft voorgedaan te inventariseren, en een veilige werkwijze te

ontwikkelen die voldoet aan de vereisten bij of krachtens de Arbeidsomstandighedenwet

Dienaangaande heb ik het volgende bevonden:

Een RI&E is opgesteld door R.F.T. Hendriks. In dit document staat beschreven het risico van vallen van hoogte van 2.5 meter hoog. Het risico van vallen van een andere hoogte bij gebruik van een ladder of trap zonder veilige houvast, zoals tijdens het ongeval, was niet beschreven.

(...)

2. De werkgever dient de noodzakelijke randvoorwaarden te creëren voor het toepassen van een veilige werkwijze

Dienaangaande heb ik het volgende bevonden:

Het arbeidsmiddel was ter beschikking gesteld maar werd niet juist gebruikt en was niet ingericht voor dit doel. Het arbeidsmiddel voorzag niet in een veilige steun, indien gebruikt anders dan voorgeschreven. Het arbeidsmiddel was wel voorzien van een keuringsetiket. Er was een gebruiksaanwijzing van het arbeidsmiddel voorhanden waarin de hoogte was aangegeven tot waar hij veilig gebruikt kon worden.

Het uitvoeren van het werk is niet verlopen in overeenstemming met de manier waarop het werk had moeten verlopen volgens de verklaringen van R. Hijdra en [REDACTED]. Uit hun verklaringen blijkt dat dat niet zo is gegaan omdat het slachtoffer niet het juiste klimmateriaal had voor deze werkzaamheid op deze hoogte en hij het klimmateriaal dat hij had niet gebruikte op de wijze waarop dat had moeten.

3. De werkgever dient adequate instructie te geven met betrekking tot de werkzaamheden waarbij de overtreding zich heeft voorgedaan.

Dienaangaande heb ik het volgende bevonden:

Het slachtoffer heeft op 29 september 2016 mondelinge instructies ontvangen tot gevaarlijke situaties en ongevallen, dat blijkt uit de Registratie Toolbox meeting, zie bijlage 8. Daarin is voorlichting gegeven over ladders en klimmateriaal. Uit de verklaring van het slachtoffer blijkt dat deze de instructie wel heeft begrepen.

4. De werkgever dient toezicht te houden met betrekking tot de werkzaamheden waarbij de overtreding zich heeft voorgedaan.

Dienaangaande heb ik het volgende bevonden:

Uit de verklaringen is gebleken dat R.F.T. Hendriks en R. Hijdra verantwoordelijk zijn voor het houden van toezicht op de werkzaamheden van slachtoffer [REDACTED], zie bijlagen 4 en 2. De toezichthouder R.F.T. Hendriks is regelmatig aanwezig op de arbeidsplaats van het ongeval, dat blijkt uit de verklaringen van R.F.T. Hendriks, R. Hijdra en [REDACTED], zie bijlagen 4, 2 en 5. Het bedrijf heeft wel sanctiebeleid, dat blijkt uit de verklaringen van R. Hijdra en [REDACTED], zie bijlagen 2 en 5.

(...)

Dit rapport is op ambtsbelofte opgemaakt (...)

Drs. G. Agsteribbe,

Arbeidsinspecteur van de inspectie SZW"

- 2.4. Bij beschikking van 26 oktober 2018 is op grond van de bevoegdheid op grond van artikel 34 van de Arbowet door het Hoofd van de afdeling Boete, Dwangsom en Inning, namens de Staatsecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, aan de werkgever een boete van € 10.800,- opgelegd wegens overtreding van artikel 7.23a, tweede, lid sub a van het Arbeidsomstandighedenbesluit. In de beschikking is voor

zover van belang vermeld:

“(...) Gelet op voorgaande werd de ladder niet zodanig gebruikt dat het slachtoffer bij zijn werkzaamheden op deze ladder, steeds een veilige steun en houvast had, waardoor de werkzaamheden op hoogte niet op een veilige wijze konden worden uitgevoerd en er gevaar was. Derhalve staat vast dat sprake was van een overtreding van artikel 7.23a, tweede lid van het Arbobesluit. (...)”

3. Vordering, grondslag en verweer

3.1. De werknemer vordert bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad om:

1. voor recht te verklaren dat de werkgever jegens de werknemer aansprakelijk is voor alle door de werknemer geleden en nog te lijden materiële en immateriële schade ten gevolge van het hem overkomen bedrijfsongeval van 24 juli 2017, alsmede de werkgever te veroordelen tot vergoeding van de door de werknemer als gevolg van het voormelde geleden schade, op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet en te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf veertien dagen na de datum van dit vonnis tot aan de dag der algehele voldoening;
2. de werkgever te veroordelen in de proceskosten.

3.2. De werknemer heeft aan deze vordering - kort samengevat - het volgende ten grondslag gelegd. Ten gevolge van het ongeval heeft de werknemer letsel opgelopen aan de elleboog van zijn linkerarm waarvoor hij 4 dagen in het ziekenhuis is opgenomen en maandenlang arbeidsongeschikt is geraakt. De werkgever is voor de door de werknemer geleden en nog te lijden schade aansprakelijk op grond van artikel 7:658 lid 2 Burgerlijk Wetboek (BW), nu zij niet aan de op grond van dit artikel op haar rustende zorgplicht heeft voldaan. Door de werknemer in de situatie te brengen dat hij op hoogte moest werken met een ladder, die niet was voorzien van een beugel of houvast, heeft de werkgever onder meer in strijd gehandeld met artikel 7.23a lid 2 van het Arbobesluit. Ook de Arbeidsinspectie overweegt in haar rapport dat hiervan sprake is. De werknemer wist voorafgaande aan de werkzaamheden niet dat hij op hoogte zou werken, hoger dan gebruikelijk. Aangezien het kortdurende werkzaamheden waren, voerde de werknemer de werkzaamheden uit met een vouwladder die in A-positie uitgevouwen niet voorzien was van een beugel of houvast. Van de magazijnmeester heeft de werknemer de trap meegekregen. Een grotere trap paste ook niet in zijn auto. De trap reikte slechts tot zijn knieën. Het was voor de werknemer niet bekend waarom de ene zijde van de trap rood was en de parallelle zijde aan de andere kant niet. Hierover heeft de werknemer geen instructies of waarschuwingen gekregen van de werkgever. De laatste toolboxmeeting die de werknemer heeft bijgewoond was op 26 september 2016. Op toolboxmeetings zijn nooit instructies gegeven over welke gereedschappen op welke manier gebruikt moesten worden indien werknemers op hoogte moesten werken. De werkgever is ook op grond van artikel 6:162 BW aansprakelijk.

3.3. De werkgever voert gemotiveerd verweer. De werkgever voert – kort samengevat – het volgende aan. De werkgever stelt dat zij niet aansprakelijk is omdat zij aan de in artikel 7:658 lid 1 BW bedoelde zorgplicht heeft voldaan. De werkgever stelt dat zij instructies heeft gegeven, regelmatig toolboxmeetings hield waarbij concreet is behandeld het werken op hoogte met trappen en ladders, welke specifieke meeting door de werknemer is bijgewoond, zij van haar werknemers verlangt dat zij volledig VCA gecertificeerd zijn, aan de werknemer naast persoonlijke beschermingsmiddelen

goedgekeurde en gecertificeerde hulpmiddelen zijn verstrekt, in dit geval een trap met steun. Ook stelt zij dat de overtreding van de Arbeidsomstandighedenwet in relatie tot de zorgplicht geen betekenis toekomt omdat hierin geen verwijt is gelegen. Verder voert zij aan dat het ongeval redelijkerwijs niet was te voorkomen door de invloed van de werknemer op het ongeval. Het voorwaardelijk beroep op artikel 6:162 BW komt op hetzelfde neer als het beroep op artikel 7:658 BW en dat beroep stuit ook af op het ontbreken van oorzakelijk verband.

4. De beoordeling

- 4.1. Artikel 7:658 lid 1 BW bepaalt dat de werkgever verplicht is de lokalen, werktuigen en gereedschappen waarin of waarmee hij de arbeid doet verrichten, op zodanige wijze in te richten en te onderhouden alsmede voor het verrichten van de arbeid zodanige maatregelen te treffen en aanwijzingen te verstrekken als redelijkerwijs nodig is om te voorkomen dat de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade lijdt. Op grond van artikel 7:658 lid 2 BW is de werkgever jegens de werknemer aansprakelijk voor de schade die de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden lijdt, tenzij de werkgever aantoont dat a) zij aan haar zorgplicht heeft voldaan, b) de schade niet het gevolg is van het tekortschieten in haar zorgplicht en ook zou zijn ontstaan als de zorgplicht volledig zou zijn nagekomen (causaliteitsverweer), of c) de schade in belangrijke mate het gevolg is van opzet of bewuste roekeloosheid van de werknemer zelf.
- 4.2. Tussen partijen is niet in geschil dat de werknemer op maandag 24 juli 2017 schade heeft geleden in de uitoefening van zijn werkzaamheden. De werkgever is daarom in beginsel voor deze schade aansprakelijk. Niet is gesteld of gebleken dat sprake is van opzet of bewuste roekeloosheid van de werknemer. Daarmee ligt het op de weg van de werkgever om aan te tonen dat zij aan haar zorgplicht heeft voldaan, om aan aansprakelijkheid te ontkomen.
- 4.3. De kantonrechter neemt bij de beoordeling of de werkgever heeft voldaan aan zijn zorgplicht het volgende tot uitgangspunt. De uit artikel 7:658 lid 1 BW voortvloeiende zorgplicht houdt in algemene bewoordingen in dat de werkgever voor het verrichten van arbeid zodanige maatregelen treft en aanwijzingen geeft als redelijkerwijs nodig is om te voorkomen dat de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden schade lijdt. Bij de beantwoording van de vraag of de werkgever in de gegeven omstandigheden aan deze zorgplicht heeft voldaan, geldt als uitgangspunt dat de omvang van deze zorgplicht in de eerste plaats en in elk geval wordt bepaald door hetgeen op grond van de regelgeving op het terrein van de arbeidsomstandigheden van de werkgever gevergd wordt. De wetgever heeft immers voor ogen gestaan dat er materieel geen onderscheid bestaat tussen enerzijds de zorgplicht van de werkgever die in artikel 3 lid 1 van de Arbeidsomstandighedenwet is omschreven als de zorg "voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers inzake alle met het werk verbonden aspecten" - welke omschrijving aansluit bij artikel 5 lid 1 van de Kaderrichtlijn Veiligheid en Gezondheid, 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 - en anderzijds de civielrechtelijke zorgplicht (zie de memorie van toelichting bij de Wet van 30 november 2006, houdende wijziging van de Arbeidsomstandighedenwet en enige andere wetten in verband met het vergroten van de verantwoordelijkheid van werkgevers en werknemers voor het arbeidsomstandighedenbeleid, Stb. 2006, 673, Kamerstukken II 2005/2006, 30 552, nr. 3, p. 30).

De aldus omschreven zorgplicht heeft een ruime strekking en correspondeert met de door de Hoge Raad aangenomen ruime zorgplicht en de ruime toepassing van het criterium "in de uitoefening van zijn werkzaamheden" in art. 7:658 lid 1 respectievelijk lid 2 (zie onder meer HR 30 november 2007, nr. C06/171, RvdW 2007, 1030, rov. 3.2). Weliswaar is, zoals de Hoge Raad bij herhaling in het kader van artikel 7:658 BW heeft uitgesproken, met de zorgplicht van de werkgever niet beoogd een absolute waarborg te scheppen voor de bescherming van de werknemer tegen het gevaar van arbeidsongevallen, ook niet ten aanzien van werknemers wier werkzaamheden bijzondere risico's van ongevallen meebrengen. Maar gelet op de zojuist aangegeven ruime strekking van de zorgplicht kan niet snel worden aangenomen dat de werkgever daaraan heeft voldaan en bijgevolg niet aansprakelijk is voor door de werknemer in de uitoefening van zijn werkzaamheden geleden schade. (Zie Hoge Raad 12 december 2008, ECLI:NL:HR:2008:BD3129 en Hoge Raad 11 november 2011 ECLI:NL:HR:2011:BR5223.)

- 4.4. De werknemer beroept zich op het rapport van de arbeidsinspecteur. In het rapport van de arbeidsinspecteur is vermeld dat de hoogte van de vloer tot aan het te monteren elektronische kastje 3.50 meter was en dat de werknemer rekening houdend met zijn lengte dus op een hoogte van 1.45 m gerekend vanaf de vloer op de ladder moet hebben gestaan om de werkzaamheden te kunnen uitvoeren. Partijen hebben dit niet betwist zodat de kantonrechter hiervan uitgaat.
- 4.5. Uit dit rapport volgt dat de door de werknemer gebruikte trap niet geschikt was voor de werkzaamheden die hij moest uitvoeren. De werknemer kon immers niet bij het te monteren kastje zonder zijn voeten boven de rode trede te plaatsen. De trap was volgens de arbeidsinspecteur dus te kort en had bovendien geen beugel. De werkgever heeft niet betwist dat de gebruikte trap ongeschikt was zodat dit in deze procedure vaststaat.
- 4.6. De werknemer stelt dat de door hem gebruikte trap "uit schoot". Volgens de werknemer was de trap niet alleen ongeschikt voor de uit te voeren werkzaamheden maar had de trap ook nog een gebrek. De werkgever betwist deze stelling op basis van de inhoud van het rapport van de arbeidsinspecteur. Uit het rapport volgt dat de trap is onderzocht op gebreken en dat uit dit onderzoek is gebleken dat de trap geen gebrek had. Het ongeval is volgens de arbeidsinspecteur volledig te wijten aan het gegeven dat de trap ongeschikt was voor deze werkzaamheden. De kantonrechter is van oordeel dat het, gezien de inhoud van het rapport van de arbeidsinspecteur, aan de werknemer was om zijn stelling te onderbouwen. De werknemer heeft hier niet aan voldaan. De enkele stelling dat de trap "uit schoot" en dat een collega dit ook zou hebben verklaard is onvoldoende onderbouwing, mede gelet op de bevinding van de arbeidsinspecteur dat de trap niet geschikt was voor de werkzaamheden die de werknemer op 24 juli 2017 moest uitvoeren. De kantonrechter gaat dus voorbij aan de stelling dat de trap (ook nog) een gebrek had.
- 4.7. De werkgever stelt dat aan de werknemer voor het uitvoeren van zijn werkzaamheden een Altrex trap met 5 treden met steunbeugel ter beschikking was gesteld. Volgens de werkgever heeft de werknemer deze trap zelf omgeruild voor een andere trap. De werknemer betwist dat hij de genoemde Altrex uit handen van de werkgever heeft ontvangen. Hij stelt dat hij normaliter een andere trap tot zijn beschikking had en heeft

daarvan een foto overgelegd. Hij stelt verder dat hij op 24 juli 2017 de gebruikte trap van de magazijnmeester heeft meegekregen.

- 4.8. De werkgever heeft de specificaties van de Altrex trap met vijf treden in het geding gebracht. Uit die specificaties volgt dat deze trap 2 x 5 treden heeft waarvan de bovenste een rode trede is en dat de maximale werkhoogte 3.20 m is en de maximale stahoogte (het maximale niveau waarop de voeten staan) 1.20 m is. Zoals hiervoor onder 4.4. is overwogen diende de stahoogte 1.45 m te zijn. Dit betekent dat de Altrex trap ook niet geschikt was voor de uit te voeren werkzaamheden. Ook deze trap was te kort en bood voor de hoogte waarop de werknemer moest gaan staan (1.45 m), geen veilige steun. De vragen of de werknemer de trap al dan niet zelf heeft omgeruild voor de gebruikte trap en of de trap die de werknemer eerst had (en dus heeft omgeruild) wel de genoemde Altrex trap was, kunnen daarom onbeantwoord blijven. De Altrex trap was immers (ook) geen veilig middel. Ten overvloede merkt de kantonrechter op dat uit de door de werknemer overgelegde foto van de trap die hij volgens zijn zeggen normaliter gebruikte, volgt dat dit een enkel beloopbare trap was met vijf treden zonder steunbeugel zodat ook deze trap niet de vereiste steun had gegeven.
- 4.9. Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen staat vast dat de werkgever aan de werknemer geen veilige trap voor de uit te voeren werkzaamheden ter beschikking heeft gesteld. De werkgever heeft op dit punt niet voldaan aan haar zorgplicht. Tevens staat vast dat de werkgever artikel 7.23a lid 2 Arbobesluit heeft overtreden waarin staat dat bij gebruik van ladders en trappen werknemers altijd veilige steun en houvast hebben.
- 4.10. De werknemer stelt dat de hoogte waarop hij moest werken hoger was dan gebruikelijk en dat hij hiervan vooraf niet op de hoogte was gesteld. De werkgever heeft dit niet betwist zodat de kantonrechter hier vanuit gaat. Naar het oordeel van de kantonrechter is de werkgever in het kader van zijn zorgplicht wel gehouden te onderzoeken wat de werkomstandigheden zijn. Het bedrijf van Romijn ligt 1 km van het bedrijf van de werkgever vandaan en deze afstand is volgens de door de werkgever overgelegde gegevens van een routepanner 2 minuten rijden met de auto. Voor de werkgever was het in dit specifieke geval dus een geringe inspanning om de werkomgeving te onderzoeken. Ook op dit punt heeft de werkgever niet voldaan aan haar zorgplicht.
- 4.11. Niet gesteld of gebleken is dat de werknemer specifieke instructies heeft gekregen voor het uitvoeren van de werkzaamheden, zoals welke trap hij voor de werkzaamheden zou moeten gebruiken. Ook op dit punt heeft de werkgever niet voldaan haar zorgplicht.
- 4.12. Ook is niet gesteld of gebleken dat er adequaat toezicht is gehouden. In dit verband vermeldt het besluit boeteoplegging van 26 oktober 2018 het volgende: *“Het doel van toezicht als inspanning om een concrete overtreding in het concrete geval te voorkomen is om erop toe te zien dat de door de werkgever ontwikkelde veilige werkwijze wordt toegepast en dat de instructies met betrekking tot het uitvoeren van die veilige werkwijze worden nageleefd. Deze laatste twee inspanningen zijn hier niet aannemelijk geworden. In dit opzicht was er dan ook niets om op toe te zien. Ik ben dan ook van oordeel dat er in het concrete geval geen sprake was van adequaat toezicht op de werkzaamheden waarbij de overtreding heeft plaatsgevonden.”*

- 4.13. De conclusie uit al het voorgaande is dat de werkgever niet heeft aangetoond dat zij heeft voldaan aan de op haar rustende zorgplicht.
- 4.14. De werkgever heeft nog aangevoerd dat de werknemer gebruik had kunnen maken van de rolsteiger van de elektricien of de andere trap met beugel die ter plekke aanwezig waren. De werknemer betwist dat de rolsteiger beschikbaar was en dat de andere trap op het moment van het ongeval aanwezig was. In de verklaring van de heer Romijn (directeur van Romijn) wordt de rolsteiger wel maar de andere trap niet genoemd. Hoe dit ook zij, de rolsteiger en de andere trap zijn niet door de werkgever ter beschikking gesteld en er is ook niet gesteld of gebleken dat de werkgever aan de werknemer de instructie heeft gegeven dat de rolsteiger of de andere trap voor de werkzaamheden gebruikt konden worden. Zelfs als de rolsteiger en de andere trap aanwezig en beschikbaar waren, doet dit dan ook niets af doet aan het niet nakomen van de zorgplicht door de werkgever.
- 4.15. De werkgever heeft ook nog aangevoerd dat de werknemer VCA-gecertificeerd is en dat zij regelmatig een toolboxmeeting hield waarbij concreet het werken op hoogte met trappen en ladders is behandeld. De werknemer erkent VCA gecertificeerd te zijn en stelt dat de laatste toolboxmeeting die hij heeft bijgewoond op 26 september 2016 heeft plaatsgevonden maar betwist dat hij op de toolboxmeetings instructies heeft gekregen over welke gereedschappen, op welke manier gebruikt moesten worden indien werknemers op hoogte werken. Als bijlage bij het rapport van de arbeidsinspecteur is een door de medewerker ondertekende deelname lijst van een toolboxmeeting op 26 juni 2019 gevoegd. Volgens deze lijst zijn de volgende onderwerpen behandeld: regels rond Toolbox meetings, bijna ongevallen en gevaarlijke situaties, veiligheidsinstructie, RI&E. Anders dan de arbeidsinspecteur in het rapport stelt, kan de kantonrechter daar niet uit afleiden dat op die meeting specifiek het valgevaar bij het werken met ladders en trappen is behandeld. De werkgever heeft dan ook niet aangetoond dat zij aan haar instructieplicht heeft voldaan.
- 4.16. De werkgever heeft verder aangevoerd dat de trap waarmee de werknemer de werkzaamheden heeft uitgevoerd voorzien was van een rode trede en een waarschuwingssticker. De werknemer stelt dat hij niet wist dat hij niet boven de rode trede mocht gaan staan. De kantonrechter is van oordeel dat de werknemer in ieder geval door de waarschuwingssticker had kunnen weten dat hij niet boven de rode trede mocht staan. Dat de werknemer dit kon weten brengt echter niet mee dat de werkgever niet aansprakelijk is. Feit blijft immers dat de werkgever - zoals hiervoor is overwogen - op verschillende punten niet aan haar zorgplicht heeft voldaan. Bovendien moet de werkgever er ook nadrukkelijk rekening mee houden dat ook een ervaren werknemer weleens nalaat om de voorzichtigheid in acht te nemen die ter voorkoming van ongelukken geraden is. Juist om die reden dient de werkgever de zorgplicht volledig in acht te nemen.
- 4.17. De werkgever stelt dat er geen causaal verband is tussen het niet nakomen van de zorgplicht en het ontstaan van de schade omdat er wel voldoende maatregelen waren getroffen en de werknemer eigenmachtig tegen de instructies is ingegaan. Zoals hiervoor is overwogen heeft de werkgever niet aan haar zorg- en instructieplicht, voldaan zodat deze stelling alleen al om die reden moet worden verworpen.

- 4.18. De conclusie is dat de werkgever aansprakelijk is voor de schade die de werknemer ten gevolge van het bedrijfsongeval op 24 juli 2017 heeft geleden en nog zal lijden. De gevorderde verklaring voor recht zal worden toegewezen zoals hierna vermeld en de werkgever zal worden veroordeeld tot vergoeding van de schade die de werknemer ten gevolge van het bedrijfsongeval heeft geleden en nog zal lijden.
- 4.19. Over de verschuldigheid van wettelijke rente zal in onderhavige procedure niet op voorhand worden beslist. Concrete schadeposten worden immers niet toegewezen. De beslissing over wettelijke rente zal worden overgelaten aan de rechter in de schadestaatprocedure.
- 4.20. De werkgever zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de proceskosten van de werknemer tot op de datum van dit vonnis begroot op € 785,54 (griffierecht € 81,-, exploitkosten € 104,54, en salaris gemachtigde € 600,-).

5. Beslissing

De kantonrechter:

- 5.1. verklaart voor recht dat de werkgever jegens de werknemer aansprakelijk is voor alle door de werknemer geleden en nog te lijden schade ten gevolge van het hem overkomen bedrijfsongeval van 24 juli 2017;
- 5.2. veroordeelt de werkgever tot vergoeding van de door de werknemer als gevolg van het bedrijfsongeval van 24 juli 2017 geleden en nog te lijden schade, op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet;
- 5.3. veroordeelt de werkgever in de proceskosten, aan de zijde van de werknemer begroot op € 785,54;
- 5.4. verklaart dit vonnis voor wat betreft de veroordeling onder 5.2 en 5.3 uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door kantonrechter mr. A.M.H. van der Poort-Schoenmakers en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 25 maart 2020.

De griffier is buitenstaat dit vonnis te ondertekenen

Voor grisse
Afgegeven aan en ten verzoeken van
eiser(s), eisertes(son) / gedaagde(n)
De griffier van de rechtbank Den Haag,
Kanton Den Haag